

Міністерство освіти і науки України
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»
Кафедра фінансів і банківської справи
Департамент фінансів Закарпатської обласної державної адміністрації

**ТРАНСФОРМАЦІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ МОДЕЛІ
ФІНАНСОВО-КРЕДИТНИХ ВІДНОСИН:
ВИКЛИКИ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ТА РЕГІОНАЛЬНІ АСПЕКТИ**

**Збірник матеріалів
II Всеукраїнської науково-практичної конференції**

(23 листопада 2017 р., м. Ужгород)

Ужгород — 2017

УДК 336 (477) (063)
Т 65

Рекомендовано до друку Вченою радою економічного факультету ДВНЗ «Ужгородський національний університет», протокол № 4 від 30.11.2017 року.

Редакційна колегія:

Варцаба Віра Іванівна – д.е.н., доц., завідувач кафедри фінансів і банківської справи економічного факультету ДВНЗ «УжНУ»

Огородник Валерія Олегівна – к.е.н., доц., доцент кафедри фінансів і банківської справи ДВНЗ «УжНУ»

Заславська Ольга Ігорівна – к.е.н., доцент кафедри фінансів і банківської справи ДВНЗ «УжНУ»

Стегура Віктор Вікторович – викладач кафедри фінансів і банківської справи ДВНЗ «УжНУ»

Лийзьо Наталія Василівна – аспірант кафедри фінансів і банківської справи ДВНЗ «УжНУ»

Т 65 Трансформація національної моделі фінансово-кредитних відносин: виклики глобалізації та регіональні аспекти: збірник матеріалів II Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Ужгород, 23 листопада 2017 р.). — Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2017. — 432 с.

Збірник укладено за матеріалами II Всеукраїнської науково-практичної конференції «Трансформація національної моделі фінансово-кредитних відносин: виклики глобалізації та регіональні аспекти», яка відбулася 23 листопада 2017 року в ДВНЗ «Ужгородський національний університет». Матеріали авторів містять різні точки зору з теоретичних та прикладних засад розвитку держави та регіонів в контексті децентралізаційних і глобалізаційних процесів, які охоплюють: проблематику розвитку фінансового ринку; вдосконалення механізмів фінансового менеджменту підприємництва; розбудову грошово-кредитного ринку; актуальні питання бюджетно-фінансової автономії регіонів; реалізацію митної політики держави; питання оцінки вартості майна та майнових прав, що в сукупності виступають ключовими факторами процесу перебудови національної моделі фінансово-кредитних відносин.

Матеріали друкуються в авторській редакції. Редакція не завжди поділяє думку та погляди авторів. Відповідальність за достовірність фактів, власних імен, назв, цитат, цифр та інших відомостей несуть автори публікацій.

УДК 336 (477) (063)

© Автори тез, 2017
© ДВНЗ «УжНУ», 2017

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1

РОЗВИТОК ФІНАНСОВОГО РИНКУ В УМОВАХ СТРУКТУРНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ

Гінкул А.О. ІНФЛЯЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В УКРАЇНІ	12
Горденко А.В. РЕФОРМИ ЗАРАДИ РЕФОРМ ЧИ ЗА ДЛЯ ІНВЕСТОРІВ?	14
Гречанюк З.С., Пикава А.І. РЕФОРМУВАННЯ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ	15
Грига Х.І. СТАН ФІНАНСУВАННЯ ОСВІТИ В УМОВАХ ЇЇ РЕФОРМУВАННЯ	18
Григор'єва О.М. ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ НЕМАТЕРІАЛЬНИХ АКТИВІВ	20
Громова А.Є., Паламарчук І.А. ОЦІНКА ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ ЯК ОСНОВА ЇХ УСПІШНОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ	21
Данилів І.Л. РИНОК АКЦІЙ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ	23
Дубей Д.В. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ РИНКУ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ	25
Задорожна Р.П. ПЕРСПЕКТИВИ ТА ВИКЛИКИ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВОГО СЕКТОРУ В ЕПОХУ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ	28
Карачарова К.А., Єршоміна М.О. СУТНІСТЬ СТРАТЕГІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ, ЯК СКЛАДОВА ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ АВТОТРАНСПОРТНОГО ПІДПРИЄМСТВА ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ	29
Коковіхіна О.О., Бойко Д.І. СУЧАСНИЙ СТАН БОРГОВОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ ТА НАПРЯМИ ЇЇ ЗМІЦНЕННЯ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ	31
Костьов'ят Г.І. ПРОЕКЦІЯ ТРАНСФОРМАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ	33
Кротюк А.А. МЕХАНІЗМ СТЯГНЕННЯ ПОДАТКУ НА ДОХОДИ ФІЗИЧНИХ ОСІБ В УКРАЇНІ	35
Кулініч А.В., Савва О.О. ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ФАКТОРИНГУ В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ	38
Кулумбегова К.В., Новікова О.І. СУТНІСТЬ ІНСТИТУТІВ СПІЛЬНОГО ІНВЕСТУВАННЯ	41
Куруц Г.Ю. ДІЯЛЬНІСТЬ В ОФШОРНИХ ЗОНАХ	42
Луців П.Б. ТЕОРЕТИЧНІ КОНЦЕПТИ ТРАНСФОРМАЦІЇ НА МІЖНАРОДНИХ РИНКАХ КАПІТАЛУ	45
Марченко М.В. ПЕРЕВАГИ ЗАСТОСУВАННЯ ФАКТОРИНГОВИХ ПОСЛУГ	46
Мацола А.В. МОДЕЛЮВАННЯ НЕЛІНІЙНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ СВІТОВОГО ПРОДОВОЛЬЧОГО РИНКУ	48

*Руслана Задорожна, к. е. н., доцент
Білоцерківський національний економічний університет, м. Біла Церква*

ПЕРСПЕКТИВИ ТА ВИКЛИКИ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВОГО СЕКТОРУ В ЕПОХУ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Стрімкий розвиток цифрових технологій останніх десятиріч змінив функціонування багатьох галузей та сфер діяльності. Не став винятком і фінансовий сектор як сукупність інституційних одиниць, котрі надають фінансові послуги, провадячи діяльність з фінансового посередництва, управління фінансовими ризиками, трансформації ліквідності чи допоміжної фінансової діяльності [1, с. 83].

Темпи змін в технологіях, що використовуються в фінансовому секторі, наростають експоненційно: якщо перші банкомати були встановлені в кінці 1960-х років, то сьогодні наявність підключення до високошвидкісного Інтернету забезпечує проведення банківських операцій в online-режимі. Сучасні фінансові технології охоплюють широкий спектр інновацій, зокрема штучний інтелект, біометрію, криптографію, «хмарні» обчислення, технологію розподіленого реєстру блокчейн, котра забезпечує функціонування віртуальних валют на кшталт біткойну.

Використання новітніх фінансових технологій (скорочено «фінтех») є перспективним засобом боротьби на цьому традиційно висококонкурентному ринку. Відтак фінтех є привабливим напрямком інвестування коштів: за даними консалтингової компанії KPMG, сукупні глобальні інвестиції в фінансово-технологічні компанії зросли з 9 млрд. дол. в 2010 р. до понад 25 млрд. дол. в 2016 р., а їх капіталізація за десятиріччя після глобальної фінансової кризи зросла більш ніж вчетверо, випереджаючи темпи зростання решти компаній фінансового сектору [2, с. 27].

З іншого боку, нові технології можуть зменшити потребу в посередниках [3, с. 31], що створює загрозу для фінансових корпорацій. Для тих з них, котрі залишаться на ринку, актуалізується проблема зміни способу їх функціонування. Вагомим в майбутньому буде те, хто володіє даними про клієнтів і має до них доступ. Тому нині великі фінансові компанії вкладають значні кошти в отримання інформації про кредитоспроможність та історію операцій клієнтів, що уможлиблює більшу «персоналізацію» пропонованих послуг – від здійснення платежів до надання консультацій з питань кредитування та інвестицій.

Іншим напрямком розвитку фінансового сектору може стати входження до нього нових учасників – соціальні мережі, великі роздрібні інтернет-магазини, постачальники інтернет-послуг накопичують все більше даних не лише про звички та вподобання своїх споживачів, але й про їх фінансовий стан та історію операцій. Ці нові учасники можуть як співпрацювати з уже існуючими постачальниками фінансових послуг, так і започатковувати власні бізнеси.

Соціальний аспект розвитку фінансових технологій передбачає їх вплив на полегшення доступу до фінансових послуг різних категорій населення, зокрема з невисокими доходами. Тісно пов'язаним з проблемою фінансової інклюзивності є питання підвищення фінансової грамотності населення, яким останнім часом опікується широке коло зацікавлених осіб – від недержавних організацій до центробанків країн.

Викликом для державних регуляторів фінансового ринку в сучасних умовах є необхідність адаптації вже існуючих регулятивних норм та розробки нових з метою зміцнення стабільності фінансових систем, попередження монополій, захисту споживачів, запобігання шахрайству, відмиванню грошей та фінансування тероризму.

Крім того, в умовах глобалізації навіть ретельно розроблений національний режим регулювання для підтримання ефективності потребує міжнародного співробітництва, позаяк технології не визнають кордонів: значна кількість фінансових послуг може «мігрувати» в юрисдикції з менш жорсткими режимами регулювання. Відтак складність завдання держрегуляторів полягає в тому, щоб використовувати переваги сучасних фінансових технологій та мінімізувати ризики, не подавляючи при цьому розвиток інновацій в фінансовій сфері.

Список використаних джерел:

1. Система национальных счетов 2008 / ООН [и др.]. – Нью-Йорк : ООН [и др.], 2012. – Іхїї, 764 с.
2. Манчини Гриффоли Т. Ставка на перемены. Новые технологии обещают изменить облик отрасли финансовых услуг / Т. Манчини Гриффоли // Финансы и развитие. – 2017.– Вып.54. -№ 3.– С. 26-29.
3. Задорожна Р.П. Концептуалізація взаємозв'язку між фінансовим ринком, ринком фінансових послуг та фінансовим сектором / Р.П.Задорожна // Статистика України. – 2014. - № 4. – С. 26-32.

Катерина Карачарова, к.е.н., доцент

Марина Єрьоміна, к.е.н., доцент

Український державний університет залізничного транспорту, м. Харків

СУТНІСТЬ СТРАТЕГІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ, ЯК СКЛАДОВА ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ АВТОТРАНСПОРТНОГО ПІДПРИЄМСТВА ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ

Ефективна робота автотранспортного підприємства, його зростання і розвиток визначаються правильним вибором стратегічних орієнтирів, що дозволяють щонайкраще реалізувати потенціал підприємства. Представляється доцільним досліджувати потенціал автотранспортного підприємства, з метою вибору рекомендацій по формуванню стратегії підприємства.

Уявлення про суть потенціалу зумовлює підхід до його оцінки. Дійсно, коли потенціал розглядається як сукупність ресурсів, його оцінка полягає у встановленні якісних і кількісних характеристик значень окремих видів ресурсів, причому їх взаємний вплив не враховується і не вимірюється.

Потреба в резервах - ідея не нова. До неї постійно звернена увага економістів. Вони правомірно вважають, що свідомо встановлювані суспільством пропорції лише в тому разі забезпечують дійсно планомірний розвиток, якщо суспільство має в своєму розпорядженні достатні резерви. Відмінність між поняттями "потенціал" і "резерви" полягає в тому, що "потенціал" містить як суще, так і потенційне, а "резерви" - лише потенційне. Використовувані резерви, таким чином, є істотна частина потенціалу.

Аби досягти повного і раціонального використання резервів, кожен колектив повинен добре знати свій потенціал. У кожному періоді на підприємстві або в його підрозділах утворюються відхилення між створеними можливостями і їх дійсним використанням. Набуваючи форми невикористаних можливостей, вони виступають у вигляді виробничих резервів, які кінець кінцем відображають міру використання виробничого і трудового потенціалу.